

# HARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom  
híveinek lapja

VIII. évfolyam, 3. szám, 2009. október

## A papság éve: 2009-2010



XVI. Benedek pápa egy nappal a papság évének megnyitása előtt üzenetet intézett a világ valamennyi katolikus papjához. A többoldalas levélben a pápa a papi hivatás ideáljaira emlékeztette a lelkipásztorokat.

A mai papoknak Vianney Szent János, az arsi plébános példája által kell megtanulniuk, hogyan azonosulhatnak teljesen saját feladatukkal – hangsúlyozza a pápa.

A levélben a Szentatya a világiakkal való együttműködésre, a püspökökkel és a paptestvérekkel megélt egységre buzdítja a lelkipásztorokat. Ki kell használni az „új tavasz” lendületét is, amelyet a lelkeségi mozgalmak létrejötte jelent az egyházban. A pápa az egyházi személyek által elkövetett hibákról és mulasztásokról is szót ejt. Mint írja, az ilyen eseteket nem lehet eléggé sajnálni. Ezek leküzdéséhez nemcsak a gyengeségek beismerésére van szükség, hanem arra is, hogy a nagyszerű papok példájában örömmel ráismerjünk Isten ajándékára.

A pápa hangsúlyozza: a bűnbocsánat szentségét újra a lelkipásztorkodás középpontjába kell helyezni. „Az arsi plébános korában Franciaországban a gyónás nem volt sem egyszerűbb, sem könnyebb kérdés, mint napjainkban” – fogalmaz az üzenetben a Szentatya. Prédikációival és mindennapi jelenlétével Vianney Szent János mégis egyre több embert az egyházhoz tudott vonzani.

A következő imával közösségileg és egyénileg is fohászkozhatunk a papokért. Az imádságot Erdő Péter bíboros írta, és szeretettel ajánlja közösségi imádkozásra a papság évében szentmisék után, illetve egyéni imára is minden katolikus hívő számára.

*Mindenható Isten! Te elküldted Fiadat a világba, hogy Megváltónk és örök főpapunk legyen, és kiárasztottad a Szentlelket, hogy működjön Egyházadban. Kérünk, erősítsd és vezesd az életszentség útján püspökeinket és papjainkat, akikkel megajándékoztad Egyházadat! Ébressz papi hivatásokat! Adj bátorságot fiataljainknak, hogy igent mondjanak hívásodra, és állhatatosak maradjanak küldetésükben! Adj lendületet, energiát és áldozatkészséget papjaidnak! Add, hogy a világi hívők imával és tetteikkel segítsék lelkipásztoraikat és egymást a Hozzád vezető úton! Vezesd családjainkat és közösségeinket a hit, a remény, a szeretet és az egység hiteles megélésének útján, hogy életük példájával sokakat Hozzád vonzzanak!*

*Szentséges Szűz Mária, Egyházunk Anyja, Vianney Szent János, a papok védőszentje és Istennek minden szentjei! Támogassátok imáinkat hathatós közbenjárásokkal, hogy az Egyház a Szentlélek segítségével, a papok és a hívek életszentsége által megújuljon, s így egyre tökéletesebben tölthesse be hivatását a lelkek üdvösségének munkálásában! Ámen.*

*Salamon László esperes-plébános*

## Lelkipásztori bemutatkozás és köszöntés

### Kedves Csongrádiak!

Szeretettel köszöntök minden, a Piroskavárosi Szent József plébániához tartozó krisztushívőt, és mindazokat is, akiknek ez az újság a kezébe kerül. 2009. augusztus elsejével én vettem át a csongrádi plébániák és a hozzá tartozó települések - Felgyő és Bokros templomai vezetését.

Engedjék meg, hogy bemutakozzam: Salamon László vagyok. Kisteleken születtem, a középiskolát az esztergomi ferenceseknél végeztem, majd Szegedre kerültem a papi szemináriumba. 1996-ban, Zsótér atya idején töltöttem itt fél évet diakónusi gyakorlaton. Meghatározó élmény volt számomra nemcsak Zsótér atya személyisége, hanem az akkoriban megtapasztalt csongrádi egyházi-, közösségi élmény. 1997-ben szenteltek pappá, újmiséát a Nagyboldogasszony templomban is celebrálhattam, Zsótér atya volt a szónokom.

Első állomáshelyem Szentes volt, majd két évig Gyula, végül a Szegedi Dóm. A gyulai káplánságom ideje alatt kezdtem el az egyházzenei karnagyképzőt Budapesten a Mátyás templomban, egyházkarnagydiplomát szereztem 2005-ben. Közben a zenei érdeklődésem a gregorián ősi éneke felé fordult: öt éven keresztül nyaranta Pannonhalmán mesterkurzusokon vettem részt és mester diplomát kaptam gregorián énekből. A szegedi Dómban eltöltött egy év káplánság után hívott a püspök atya prefektusnak és főiskolai tanárnak a szegedi szemináriumba. Itt négy évet töltöttem el: taníthattam a nemrég felszentelt Forgó Miklós atyát, az utóbbi évtizedek csongrádi papi hivatását, de az utóbbi idők káplánjait: Tótsi Bálint, Kasuba Róbert, Sutka István, Péntek Zsolt, Cibian Miklós atyákat, sőt elődömet, Janes Zoltánt is.

Saját kérésemre helyezett vissza a püspök atya plébániai szolgálatba: Apátfalvát és a hozzá tartozó két filiát: Magyarcsanád és Királyhegyest kaptam működési területemként.

Mivel pedig a jó pap holtig tanul, a prefektusi idő alatt elvégeztem a Szegedi Tudomány Egyetem Vallástudomány szakát – vallásnéprajzi specializációval. Apátfalváról pedig Budapestre, a Kánonjogi továbbképzésre jártam, amit elvégeztem, jelenleg a doktoriskola növendéke vagyok.

Továbbra is tanítok a szegedi Gál Ferenc Hittudományi Főiskolán: éneket, retorikát, homiletikát (ez a papok prédikálásra tanításának tárgya), valamint a nemrég indult, államilag is elismert kántor szakon, mint egyházmegyei zeneigazgató, népéneket és gregoriánt.

Mindezeket nem dicsekvésként írtam le: távol álljon tőlem. Különbösen is szeretném követni egykori elődöm, diakónusként plébánosom Zsótér atya közismert szerénységét és alázatát.

Azért írtam ezt le, hogy bemutassam: ezek vannak a tarsolyomban. Mert mindazzal, amit tanultam, ami vagyok (12 év papi tapasztalata) szeretném szolgálni a csongrádi krisztushívőket, és azokat is, akik még nem hisznek Krisztusban, egyszóval mindenkit. Akár a szentmiséken, szertartásokon, plébániai együttléteken, akár hangversenyeken

vagy más zenei alkalmakon (hiszen a zene felekezetek feletti), ezekkel együttműködve, nekik helyt adva: egyszóval minden létező helyen és eseményen, amennyire tőlem telik szolgálni szeretném a rám bízottakat.

Amikor köszöntöttek a nagytemplomban, az első augusztusi vasárnapon, az egyházközség világi elnöke erre a szentpáli idézetre hívta fel a figyelmemet: „*mindenkinek mindene lettem*”. Akkor ezzel a, szintén Szent Pál apostoltól származó, gondolattal válaszoltam: „...*nem a tiéteket keresem, hanem titeket kereslek.*”

Pál így ír: „*Nos, most harmadszor készülök hozzátok, de nem leszek terhetekre, mert nem a tiéteket keresem, hanem titeket kereslek. Hiszen nem a gyermekek gyűjtenek a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek.*” (2Kor 12:14)

Ezt én úgy értelmezem, hogy mindenkinek szeretnék lelki atya lenni, vagyis mindenkinek mindene. Azzal, aki vagyok (felszentelt pap, plébános, esperes), azzal, amit az évek folyamán gyűjtöttem (tudás, tapasztalat). Persze: nem tudok minden várakozásnak és elvárásnak megfelelni, hiszen sokféle papkép, atyakép él mindannyiunkban. De nem is ezeket keresem: „*titeket kereslek*”, vagyis mindazokat, akik elfogadják nyitott szívvel a közeledést, s ami még sokkal fontosabb: a rám bízott evangélium, Krisztus Urunk jó hírének hirdetését. Ezért vagyok itt, és ebben szeretnék összefogni, összetartani minden csongrádival, aki ezt jó és elérendő közös célnak tartja.



## Az Egyház élő hitével összhangban

*A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevélben hívta fel a hívek figyelmét a katolikus hit megőrzésére az újpogányság egyre terjedő szellemével szemben.*

*A testület levelét templomunkban szeptember 20-án Cibian Miklós káplán olvasta fel, amit az alábbiakban adunk közre.*

Krisztusban Kedves Testvérek!

Szent István király intelmei ma is időszerűek. Közülük az első a katolikus hit megőrzésére vonatkozik. Mi, akik mint püspökök a tiszta katolikus hit őrei vagyunk, nem hagyhatunk figyelmen kívül néhány olyan jelenséget, amely napjainkban híveink körében is terjed. Azt tapasztaljuk, hogy ismét erőre kapott egyfajta pogányság. Ahogyan Szent István halála után, úgy most is támadja a kereszténységet. Néhány évvel ezelőtt még az elvilágiasodást tartottuk szinte az egyetlen veszélynek. Bár továbbra is jelen van népünk körében ez a fogyasztói szemlélet, az élvhajzás és a hedonizmus bálványa, ma az újpogányság szelleme is erősödik.

A kommunista évtizedek alatt próbáltak mindent elfelejtetni, ami magyar és keresztény azonosságunkat erősítette. Kisebrendűségi érzést tápláltak belénk, azt sulykolták, hogy utolsó csatlósok vagyunk, nacionalisták és sovíniszták. Ehhez újabban a kirekesztő és a rasszista jelzőt is hozzátesszük. Mindezeket a szeretettel ellenkező magatartásokat határozottan elutasítjuk. Szükséges és jogos, hogy helyes öntudatra ébredjünk, keressük, újra tudatosítsuk igazi értékeinket, magyar örökségünket kulturális, történelmi és tudományos területen egyaránt. Ennek része az is, hogy megerősödjünk keresztény öntudatunkban, hiszen a krisztusi kinyilatkoztatás magyar kultúránkban is megtestesült, azt megnemesítette és megszentelte. Ezeréves magyar kultúránk a keresztény hit nélkül nem érhető. Ezt az öntudatra ébredést mi is nagyon fontos keresztény és magyar feladatnak tekintjük. Sajnos azonban ennek az öntudatra ébredésnek vannak vadhajtásai is. Ezek egyike a különböző vallási elemeket keverő ún. „ősmagyar szinkretizmus“. Ez a jelenség azért is nagyon veszélyes, mert kereszténynek tűnő vallási nyelvezetet használ, és könnyen megtévesztheti még a vallásukat gyakorló hívőket is. Ezek közé tartoznak a Jézusról és Szűz Máriáról szóló tudománytalan állítások. Ilyenek pl. a „Jézus, pártus herceg“- elmélet, vagy a táltosok, a sámánok és a pogány ősmagyar vallás egyéb valós vagy vélt elemeinek újraélesztése. Olykor még a legnemesebb hagyományörző mozgalmakat is felhasználják arra, hogy a pogányságot népszerűsítsék. Keresztény hitünk nem pusztán az ember istenkeresésének az eredménye, hanem Isten kinyilatkoztatásán alapul,

amely Krisztusban teljesedett be. Ő az út, az igazság és az élet az egyének és a nemzetek számára is. Ezért kell megemlítenünk a hitünk igazságát fenyegető egyéb veszélyeket is, mint pl. az okkultizmust, a spiritizmust és a bálványimádás különböző formáit. Arra kérjük katolikus testvéreinket, hogy óvakodjanak minden ilyen megtévesztő kezdeményezéstől.

Pál apostol figyelmeztetése napjainkban is időszerű: „Mert jön idő, amikor az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját ízlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy fülüket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják.” (2Tim 4,3-4).

Katolikus hitünk elleni támadás érkezik a szélsőségesen liberális eszmék irányából is, amelyek a relativizmus diktatúráját erőltetik ránk, azt a szemléletet, amely kétségbe vonja magának az igazságnak a létét. Ez az irányzat az élet tisztelete helyett a halál kultúráját terjeszti. Tagadja vagy relativizálja a férfi és a nő különbségét, valamint a házasságot és a családot. Ezzel szemben mi elfogadjuk a teremtő Isten tervét az emberről, a családról, a kultúráról, a nemzetről. A globalizációval szemben a katolicitást valljuk. A katolikus igazság nem nemzetközi, hanem nemzetek feletti, de hogy konkrétan létezhesen, a nemzeti kultúrákban kell megtestesülnie.

Katolikus hitünket kikezdheti az a felfogás is, amelyet így szoktak megfogalmazni: „vallásos vagyok a magam módján”. Csak akkor vagyunk és maradunk katolikusok, ha az Egyház élő hitével összhangban hiszünk, mert egyedül egyházának ígérte meg Jézus Krisztus: „Én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” (Mt 28,20)



### **Jézus nem pártus herceg**

A Mátraverebély-Szentkúti Nemzeti Kegyhely lapjának legfrissebb számában Székely János esztergom-budapesti segédpüspök cáfolja azokat a ma divatos tanokat, mely szerint Jézus pártus herceg, Szűz Mária pedig ősi anyaistennő lenne. Mint írja, a kereszténységnek konkrét történelmisége nem csökkent, nem sérti az egyes nemzetek fontosságát, kulturális hagyományait. „Nem annál magyarabb valami, minél inkább próbáljuk leválasztani róla a kereszténységet. A kereszténység ugyanis nem kívülről, idegen elemként rakódik magyarságunkra. Krisztus nem idegen elem egyetlen kultúrában sem, hanem a kultúrának igazi mélysége tárul fel általa. Krisztus felemeli, megtisztítja a világ minden népének kultúráját. Ezért nem tesz jó szolgálatot népünknek az, aki próbálja krisztustalanítani magyarságunkat. Ezzel ugyanis csonkává, erőtlenné, sötétebbé teszi azt. Ahogyan számtalan nép Krisztusban találta meg a hiteles nemzeti felemelkedés, megmaradás legfőbb forrását, így nekünk, magyaroknak is órá kell építeni a jövőnköt” – írja Székely János püspök a Szentkút legújabb számában.

### **Sok szeretettel üdvözlöm a kedves olvasókat!**

Remélem, sokan értesültek arról, hogy engem Cibian Miklósnak hívnak. Kőműves Kelemen városában, Déván, születtem 1981-ben vallásilag és nemzetiségileg vegyes családban. 1999-ben érettségiztem Brádon az Avram Iancu Elméleti Gimnáziumban. 2000-2002 között a Jogi Egyetem hallgatója voltam, először Gyulafehérváron, utána pedig Nagyszebenben. 2002 őszén kerültem Szegedre, a Hittudományi Főiskolára. 2003 és 2007 között a Szent Gellért Egyházmegyei Papnevelő Intézet papnövendéke voltam. 2007. év jelentette számomra az elméleti tanulmányok befejezését, és ösztöl a pasztorális gyakorlat kezdetét.



Kisapaként kerültem a Szeged-Rókus plébániára 2007 szeptemberében és öt hónap múlva diakónusként mentem onnan tovább (2007 decemberében diakónussá szenteltek). A következő állomás a szentesi Szent Anna Egyházközség lett, ahol maradtam egészen papszentelésemig, amire 2008. június 15-én került sor. Augusztus elsejével megkaptam az első elhelyezésemet káplánként, a hely pedig a gyulai Nádi Boldogasszony Plébánia lett. Ott töltöttem egy évet, és 2009. augusztus 1-jén tovább kellett költöznöm Csongrádra. Biztos vagyok abban, hogy itt sok kellemes élményben lesz részem, és remélem, hogy mindaz, amit eddig tanultam segít abban, hogy minél hasznosabban együtt tudjunk működni minden jó szándékú testvérrrel, aki Istent szeretné szolgálni.



### **Becsengettek a Szent József Plébánián**

A Piroskavárosi Általános Iskola 2009 tavaszán megnyerte a „teljes körű” iskola felújítási pályázatot. Az öröm mellett azonnal jelentkeztek a gondok is, hiszen ezt a munkát körülbelül 8 hónap alatt lehet elvégezni, és erre az időre ki kell üríteni az iskola minden helyiségét. Meg kellett oldanunk az osztályok elhelyezését a

2009/2010-es tanévre. Első gondolatom az volt, hogy az alsó tagozatosokat a Plébánia épületében helyezük el, így a kicsik együtt és közel lesznek az iskolához. A gondolatot tett követte.

Felvettem a kapcsolatot a plébános úrral, Janes Zoltánnal, aki azonnal támogatta elképzelésünket. Örült, hogy a „régis iskola” ismét megtelik mosolygós, vidám gyerekekkel. Megnéztem a termeket, hogy a zavartalan oktató-nevelő munkát hogyan tudjuk majd biztosítani. Szinte valamennyi helyiség szükséges ahhoz, hogy a tanítás zökkenőmentes legyen. Plébános úr biztosított arról, hogy az egyházközség mindenben támogatni fogja az iskolát. Időközben plébános váltás történt. Az új plébános úr is együttműködéséről biztosított, így augusztus 2-án megkezdtük a termek berendezését.

Tanévkezdéskor gyermekek, szülők, pedagógusok megnyugvással fogadták, hogy egész alsó tagozatunk együtt marad a Parókia épületében, mely kedves, családi légkört biztosít számunkra. A szülők közül sokan ebben az épületben koptatták az iskolapadot, ezért nosztalgiával tértek vissza gyermekkori élményeik helyszínére. Tantestületünk tagjai közül néhány tanító néni is itt kezdte pályafutását, de vannak olyanok is köztük, akik annak idején itt birkóztak meg a számolás, írás és olvasás tudományával.



A régen is tanteremként szolgáló termeket már augusztus elején elkezdtük szépítgetni. Barátságos, „iskolaotthonos” osztályokkal vártuk a gyerekeket a tanévnyitóra. Munkánkhoz nagyon sok segítséget kaptunk az egyházközségtől, az önkormányzattól és a szülőktől. A gyerekek gyorsan megszokták, és megszerették az új környezetet, és életet hoztak az öreg falak közé.

Szeretném megköszönni kollégáim, tanítványaink és a szülők nevében azt a segítséget, amit Janes Zoltán plébános és Salamon László esperes-plébános uraktól, valamint a Szent József Plébánia egyházközségétől kaptunk.

*Dr. Nádudvari Tiborné  
a Piroskavárosi Általános Iskola Igazgatója*

### **Mindenszentek – ünnep és hagyomány**

Mindenszentek ünnep gyökerei az antióchiai egyház gyakorlatában lelhetőek. Ott nagy pompával ünnepelték az első századokban a kereszténység összes, ismert vagy ismeretlen, mártírjait. Ez Pünkösöd utáni első vasárnapon történt, abból a megfontolásból és hitből, hogy a mártírok kifejezetten a Szentlélek művei, amit Krisztus ígért az ő Egyházának. A római egyház átvette ezt az ünnepet a 4. században. Száz év múlva IV. Bonifác pápa az összes mártírok ünnepét május 13-ra tette át, mert azon a napon fölszentelték a római Panteont keresztény templomnak a Boldogságos Szűz és az összes mártírok tiszteletére (Sancta Maria ad martyres).

Később ez lett az összes szentek tiszteletére elrendelt ünnep, ami gyorsan elterjedt a nyugati templomokba. 835-ben IV. Gergely pápa áttette november elsejére az ünnepet, dátum, ami megmaradt a mai napig.

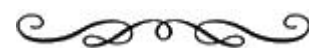
Praktikus (és nemcsak szimbolikus) okok miatt esett a választás november 1-re. Október volt a terményszedés hónapja, novemberben az ember elkezd örülni annak, amit összeszedett abban az évben. Ez alkalom arra is, hogy a szőlőtő (ami Krisztus maga) termését szemléljék, hogy az Egyház apostoli tevékenységét áttekinthessék, hogy figyeljenek a jóakarató emberek áldozataira, gyümölcsök, amiket jelképeznek a menyben élő szentek. Emellett az a praktikus ok szólt, hogy Mindenszentek ünnepe alkalmából sok zarándok Róma felé vette az irányt, aki az Örök Várost akarta megtekinteni, és a keresztények földi helytartójával, a Szentatyával vágyott találkozni. Ehhez való, szükséges eledel beszerzése komoly problémákat okozott májusban. Úgy látszott, hogy novemberben ez jobban megoldhatóvá válik.

Ezzel az ünneppel az Egyház lerója tiszteletét mindazok iránt, akik Isten hívást meghallván, teljesítették Krisztus szavait: „Legyetek tökéletesek, mint ahogy a ti mennyei Atyátok tökéletes” (Mt 5,48). Ezeknek a létszáma sokkal nagyobb, mint amennyit az egyházi naptár följegyez. Szent János apostol, akinek Isten megadta azt a kegyelmet, hogy szemlélhesse egy pillanatra a szentek boldog lakhelyét, a következőket írja a Jelenések könyvében (7, 9.14.17): „Ezután nagy sereget láttam, amelyet senki sem volt képes megszámolni, minden nemzetből, néptörzsből, népből és nyelvből a trón előtt és a Bárány előtt állni, hosszú fehér ruhába öltözve, kezükben pálmaággal... Ezek azok, akik a nagy szorongásból jöttek, és fehérre mosták ruhájukat a Bárány vérében... A királyi széken

trónoló Bárány lesz a pásztoruk, az élet vizének forrásához vezeti őket, és Isten letöröl szemükről minden könnyet”. Közöttük különböző korú, szociális rangú, foglalkozású ember található, minden időből, a föld összes színéről és civilizációjából. Ha a szenteket tiszteljük, ezzel a Fölséges Háromságos Istent és az ő Fiát imádjuk. Az életpéldájuk követése, ábrázolásuk képek és szobrok által nem más, mint válaszuk a zsoltáros buzdítására: „Dicsérjétek az Urat... hatalmas tetteiért” (150. Zs). És a Mindenható legnagyobb műve az örökkévalóságra megteremtett lelkek, amiket megszentel az Isten kegyelme, amely üdvösséget hoz minden embernek (vö. Tit).

A Mindenszentek ünnep, a Szent Liturgia olvasmányjaival, élénk tárja Krisztus Egyháza megszentelődéséről szóló tanítását. Az ember megszentelődése nem különleges tettek véghezviteléből áll, hanem a Hegyi beszéd értékeinek gyakorlatban való megvalósításából. A szentek és a boldogok azok, akik elszakították szívüket a múlandó dolgoktól, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, akiknek tiszta a szívük, akik béketűrők, akik irgalmasok. A szentek közé tartoznak azok is, akik isteni kegyelem iránti szeretetben élték életüket, tartoznak az alázatos keresztények, akik hallgatással teljesítették mindennapi kötelességeiket és úgy hordozták a szenvedések keresztjét, hogy nem hívták magukra mások figyelmét, néha keserű igazságtalanságokat vagy megalázó iróniakat szenvedve. Mindezek az ismeretlen szentek díszítik a mennyek országát.

Boldogságos Szűz, Keresztelő Szent János, Szent József, a szent apostolok, mártírok, hitvallók, lelkipásztorok, tanítók, szerzetesek és szerzetesnők, szüzek és özvegyek után következnek az édesanyák és édesapák, ártatlan gyermekek és bátor fiatalok, uralkodók és alázatos szolgák, munkások és tudósok, akik itt a földön Isten gyermekeiként éltek, és akik most az örökkévalóságban Isten közelségében élnek. Róluk emlékezünk meg Mindenszentekkor. Szent Ágoston azt mondja, hogy Isten gyermekei a szeretet által különböznek meg a sötétség fiaitól. A hippói szent püspök szavaiban visszacsengenek a keresztény tanítás alapjai, amit Szent János is megfogalmaz az ő írásaiban: „Isten a szeretet, aki megmarad a szeretetben, Istenben marad meg és Isten öbenne.” (1Jn 4,16) *Cibian Miklós káplán*



**„Ne szomorkodjatok úgy,  
mint akiknek nincsen reményük”**

(1Tessz 4,13)

## **A cserkészek parancsnoka: Pista bá'**

*Látjuk őt a különböző városi ünnepségeken a cserkészek között, vagy a templomunkban a vasárnapi szentmiséken, ahol a pénzadományok begyűjtésében rendszeresen segédkezik. Sőt a legutóbbi május elsejei főzőversenyre plébániánk csapata az általa készített gulyáslevesrel nevezett be. Szeretnénk az életének alakulásáról többet megtudni, ezért kértem a cserkészek körében Pista bá'-ként emlegetett és szólított Dékány Istvánt, hogy mutakozzon be olvasóinknak.*



Csépán születtem 1950. december 5-én, a Mikulás hozott. Édesapám kőműves volt, édesanyám pedig női szabó. A gyerekkoromat szülőfalumban töltöttem, ott voltam elsődöző, és ott bérállkoztam. Az általános iskolát is Csépán végeztem el. Kunszentmártonban jártam gimnáziumba 1965-től 1969-ig.

*Az érettségi vizsga letétele után merre vitt az útja?*

Szegeden kezdtem el dolgozni az Országos Mentőszolgálatnál. A munka mellett tanultam, 1973-ban végeztem el az ápolói iskolát. 1976-tól 1980-ig pedig az Orvostovábbképző Egyetem mentőtiszt szakára jártam. Szeged után Szentesen, majd Csongrádon teljesítettem szolgálatot. 1994-ben egy évre megszakítottam a mentőtiszt munkát, amikor az Aranysziget Otthonba kerültem, mint osztályvezető. A követő évtől újra mentős lettem, az éjszakai ügyeletet láttam el Csongrádon. Majdnem harminc évet töltöttem az egészségügyben.

*A mentőzés után milyen munka következett?*

A Tiszaalpári Tavirózsa Nyugdíjas Otthonnak vagyok az intézmény vezetője 1998. óta.

*Mióta lakik Csongrádon? A családjáról is szívesen hallanánk, kérem, meséljen erről!*

1969 augusztusában kerültem Csongrádra, és az óta itt élek a Sugár utcában. 1978 májusában nősültem meg. Egy fiunk van, aki három diplomás mérnök.

*Mikor és hogyan került kapcsolatba a cserkész mozgalommal?*

A rendszerváltást követően, 1992-ben Urbán Gábor plébános atyával határoztuk el, hogy a Piroskavárosi plébániának ismét legyen cserkészcsapata.

Közösen kutatva a múltunkat, számos egykori öregcserkész is elmondta, hogy 1928-tól '49-ig működött itt a Szent György Cserkészcsapat, ezt szerettük volna újra indítani. Végül sikerült is. Az volt a mottóm, hogy nehogy a cserkészlet úri huncutság legyen, a szegényebb népréteg gyerekeinek is jusson benne hely. Úgy látom, hogy pontosan azok a gyerekek, akiknek szükségük volna erre a közösségre, és akikre a cserkészletből adódó nevelés ráférne, éppen azok nem jelentkeznek, vagy a szülők nem tudják, hogy mi az a cserkészlet.

*Most itt az alkalom, amikor elmondhatja, hogy mit kap a gyermek a cserkészlettől.*

Fegyelmzettséget, alkalmazkodást tanul, megismeri az egyenruha tiszteletét, a cserkész vezényszavakat, új barátokat szerez. A kirándulásokon közös élményben van részük, ahol megszerethetik a természetet. Eddig tizenhét alkalommal vittünk táborba gyerekeket. Minden nyáron két hétre megyünk. Nyilvánvaló, hogy szükséges a szülők anyagi hozzájárulása, de a plébániánk is támogatja a cserkészcsapatot az erkölcsi mellett anyagiakkal és helyiséggel. A gyerekekkel az ország nagy részét már bejártuk. Főleg a hegyvidékeket, mert nagyon szeretnek a hegyek között lenni fiataljaink. Megismerték a Dunántúlt, a Dunántúli-középhegységet, az Északi-középhegységet, a Bakonyt, és délen a Mecsek hegységben is jártunk már két alkalommal.

*Milyen ismeretek szükségesek ahhoz, hogy valaki cserkész vezető lehessen?*

Természetesen iskolába, szakfelkészítésre is kell járni. Ha valaki cserkész, még nem jelenti azt, hogy akkor már vezető is lehet. Én 1993-ban végeztem a cserkész segédőtiszt, 1995-ben pedig a cserkészőtiszt iskolát. Jelenleg az 575. számú Szent György Cserkészcsapat parancsnoka vagyok.

*Mikor kapcsolódott be az egyházközség munkájába, és milyen feladatokat lát el?*

Amikor Csongrádra kerültem, akkor csak mint hívő ember jártam a templomba. Valamikor a '70-es évek dereka táján kapcsolódtam be az egyházi munkába, az 1980-as évek végétől pedig plébániánk képviselőtestületének tagja vagyok. Jelenleg a karitatív csoport mellett a számvizsgáló bizottságban is tevékenykedem.

*Milyen tervei vannak az elkövetkezendő évekre?*

Hamarosan nyugdíjba fogok menni. Ha az egészségem engedi, aktívabban tudok majd jelen lenni az egyházközségünk életében, igyekszem azt jobbítani. Reménykedem, hogy a cserkészlet a jövőben is fő feladatom lesz, amihez továbbra is várom a gyerekeket, hogy minél többen jöjjenek közénk. Várhatóan a megnövekvő szabadidőmben a kertészként dolgozó fiamnak gyakrabban tudok majd segíteni a mezőgazdasági munkákban, amit eddig is szívesen végeztem. *Túriné Nádudvari Mária*

## Porciunkula ünnepén

Augusztus 2-án ünnepi szentmisét mutatott be templomunkban P. Kardos Csongor atya, az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium, Kollégium és Szakközépiskola prefektusa. Az alábbiakban adjuk közre szentbeszédének szerkesztett változatát, melyet Túríné Nádudvari Mária állított össze.

A prédikáció letölthető plébániánk honlapjáról, a [www.kistemplom-csongrad.hu](http://www.kistemplom-csongrad.hu) oldalról.



Kedves Testvérek!

Mindannyiunk számára vannak olyan helyek ebben a világban, amelyek valamiért fontosak, valamiért kötődünk hozzájuk. Magával az Úrjézussal kapcsolatban is rengeteg ilyen helyet tudunk említeni. Első olyan hely a Szentföldön és Rómán kívül, ahol teljes búcsút lehetett nyerni, az egy kicsi kápolna valahol Umbriában, Itália közepén, mely Porciunkula névre hallgat. Porciunkula annyit jelent, mint apró rész, kis részecske, latinul. Mégis kiváltságos hely lett ez a kis kápolna. Vajon miért?

Egy édesapát kérdeztek egyszer újszülött gyermekéről, hogy az mit csinál egész nap. Erre azt válaszolta, hogy „hát hasonlít”. Nekünk sem kell mást tennünk, mint elkezdni hasonlítani, Krisztus képévé válni itt a Földön. Erre vállalkozott Szent Ferenc is, megteremtve itt a Földön egy élő szeretet közösséget egy kis szigeten, ahol nem a világ szabályai érvényesülnek, hanem ami a bizalomra épül. A kölcsönös elfogadásra és az önátadásra. Ezért fontos ez a hely – Porciunkula -, mert ennek a tanúja. Végül is ebben a kis templomban San Damiano romos kis templomában érte el a beteljesedését, a feszület itt szólt Szent Ferenchez, ez a híres San Damiano-i feszület, ami arra buzdította, hogy „építsd újra a templomomat, az egyházamat”. Szent Ferenc félreértette Istennek a szavát, most már tudjuk, hiszen a latinban, illetve

abban az ó olasz nyelvben a templom és az egyház ugyanaz a szó. A Jóisten valószínűleg az egész egyházra gondolt, amikor ezt a kis szózatot intézte Szent Ferenchez a megfeszített Krisztus szájából, ő azonban félreértve ezt az üzenetet, elkezdte tatarozni, renoválni ezt a templomot, és aztán szépen sorban az Assisi környéki kis romos, elhagyatott kápolnákat.

San Damiano templomába tehát engedte, hogy Isten beleszóljon az ő életébe. Engedte, hogy megváltoztassa őt, és ez által, amikor Isten meghív bennünket is, akkor valamilyen új lehetőség ragyog fel a számunkra. Sokszor úgy éljük meg Isten akaratának az elfogadását azonban, mint hogyha korlátozni akarna bennünket. Amitől félni kellene, mint ami tulajdonképpen egy teher, valamilyen kötöttség. Azt gondoljuk talán, hogy ez nem jó nekünk. Feladatokat ró ránk. Ez valami kívülről ránk kényszerített iga, ami korlátozza a szabadságunkat. Minden bizonnyal azért van ez így, mert attól félünk, hogy innentől kezdve az életünk végérvényesen összekapcsolódik Istenével és a többi emberével. Amikor Szent Ferenc igent mondott, egyben azt is mondta, hogy „a te életed az én életem, a te sorsod az én sorsom”. S valóban, Jézus földi sorsa innentől kezdve egészen Ferenc sorsává is vált. Mindenben hasonlítani akart őhozá. Mindenben utánozni akarta őt. A nyomába szegődni. Részt akart venni abban a titokban, ami Jézus életének a titka.

„A te sorsod az én sorsom”, mondta Szent Ferenc Jézusnak. Félnünk ettől a mondattól. Főként a mai világban, ami olyan ellenséges minden emberi elköteleződés, hűség, a másik ember, vagy Isten sorsának a teljes felvállalásával szemben. De mindez persze azért lehetséges, mert maga Isten akarta, hogy az ember sorsa az ő sorsává váljon. Még akkor is, hogyha ez megaláztatásokon vezet keresztül, egészen a halálig, a kereszthalálig.

Ez tehát a harmadik templom, amelyet Szent Ferenc felújít, és nagyon kedves az ő szívének. Egész életében ragaszkodik ehhez a helyhez, pedig ez nem jellemző Szent Ferencre, hiszen elutasít mindenféle tulajdont, a teljes szegénységet akarja vállalni, de valahogy ez a hely annyira megragadja őt, hogy ide mindig visszatér, szeretné, hogyha ez a hely mindig a testvéreké maradna. Ez az első közösségnek a helye, itt telepednek meg először a ferencesek. Az a néhány tanítvány, az a néhány testvér, akik kezdettől fogva követik Szent Ferencet, itt laknak először, nagyon szegényes, sárból és gallyakból létrehozott kunyhókban.

*folytatva a 8. oldalon*

Ez az az otthon, ahová újra és újra visszatér Szent Ferenc, ahol nyugalmat talál, miközben végig járja, végig zárandokolja, végig prédikálja egész Itáliát. És ez az első káptalanoknak a helye. Ahol az egész világról összegyűlnek a testvérek, hogy találkozhassanak egymással, beszámoljanak az életükről, a missziós tevékenységükről, a prédikációikról, és megvitassák a rendnek az ügyeit, megvitassák az életformájukat.

És hát nem utolsó sorban, ez a hely Szent Ferenc halálának a helye. Súlyos betegen ide tér vissza élete utolsó heteiben, és a testvérek körében itt veszi magához az Úrjézust útravalóul. Itt megy el ebből a világból a másik világba. Nagyon jellemző, ahogyan Szent Ferenc készül a halálra, s ahogy végül is ez megtörténik vele. Azt kéri a testvérektől, hogy mezítelenül fektessék le a földre, hogy semmi nem az övé, hogy semmit nem tud, és nem is akar elvinni ebből a világból, és kitárt karral, mint a megfeszített Úrjézus, egészen szegénységben, egészen alázatosan tér meg Teremtőjéhez 1226. október 3-án este.



Ha kimondtuk Istennek a saját igenünket, akkor megváltozik az életünk, megváltoznak a kapcsolataink. Elkezdünk hasonlítani Krisztushoz. S ebben az egyik legnagyobb tanítómesterünk, hogy hogyan is tegyük meg ezt, Szent Ferenc. Nekünk is ilyen kis szigeteket kell teremtenünk az ellenünk lévő és hideg világban. A hiteles emberi kapcsolatok és a hiteles Isten kapcsolat kis helyeit, ahol mindenki megtanulhatja az élet helyes szemléletét, a helyes értékrendet, ahol a jó az tényleg jó, ahol a rossz az tényleg rossz. És Isten valóban Isten lehet az életünkben.

Ferenc életében és halálában is Krisztus képmásává akart válni. Ez a megtérés. Porciunkula ennek a megtérésnek, az Isten-képmáságunknak, ennek az eseménynek talán a leghitelesebb helye az egész Földön. Ezért kiváltságos hely, ahol megtanulhatjuk, mit jelent Krisztus nyomába szegődni. Amen.

## Óbecsei látogatás

*A csongrádi hívek kilenc fős csoportja a vajdasági Óbecsére látogatott el augusztus 29-én. Az utazás a már több éve tartó testvér plébániai kapcsolat folytatásaként jött létre.*

Óbecsére 150 km-es út megtétele után érkeztünk. A hosszú utazás fáradalmait azonban rögtön feledtette velünk a kedves és barátságos fogadtatás. Vendéglátóink mindent megtettek annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat.



Állandó kapcsolattartónk Szilágyi Edit már jóval a város határa előtt várt bennünket, hogy mutassa az utat a plébániához, amely a város központjában található. Odaérkezésünk után Dudás Nándor bácsi büszkén újságolta el, hogy nemrég jelent meg a verses kötete, amelyből kérésünkre több verset is felolvasott. A könyvből plébániánk részére is átadott egy dedikált példányt.

Az ebédet Fuderer László plébános úr készítette a saját maga által fogott halakból. A halászlé feledhetetlenül finom volt, azóta is emlegetjük.

Ebéd után Sipos Tibor művész úr (aki többek között jogász, feltaláló, festő, költő, prózaíró és még kitudja, mi mindenben jeleskedik) meghívott minket a Tisza-parti galériájába és műtermébe. Megnéztük a magát „memo-realistának” nevező festő ott kiállított festményeit, amelyeknek a jó része a gyermekkori emlékei alapján készült. Felolvasott saját verseket és egy megható elbeszélést is, amelyben szüeleire emlékezett. Nagyon szép volt az idő, amikor kísétálunk a Tisza partra. Megnéztük a standot, amely nem olyan, mint nálunk. Nincs homokpart, keskeny füves részen, vagy a gáton napoznak az emberek. A Tisza mellett tovább sétálva ellátogattunk az impozáns zsiliprendszerhez.

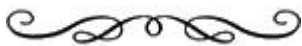
Este szentmisén vettünk részt a Nagyboldogasszony templomban. A gyönyörű templom legnagyobb ékessége a hatalmas főoltárkép, amely Szűz Mária mennybevételét ábrázolja.



A kép Than Mór óbecsei születésű festő alkotása. A misén meglepetésként Vitkayné Kovács Vera operaénekesnő énekelt, aki ugyancsak Óbecsén született. Csodálatos előadását leányának orgonajátéka kísérte. Később személyesen is találkozhattunk, gratuláltunk és megköszöntük a műsort a művésznőnek.

A szentmise után Lasztovics Tamás és felesége Erzsébet látott vendégül bennünket éttermükben, a Largosban, ahol friss, meleg süteménnyel és fagyalattal kínáltak minket.

Késő este indultunk hazafelé. Köszönjük a kedves óbecsei ismerőseinknek, hogy ilyen szép napot tölthettünk el együtt! Reméljük, hogy minél előbb ismét találkozni fogunk! *Túriné Nádudvari Mária*



### **Sajtóapostolok találkozója Szombathelyen**

*Ebben az esztendőben Szombathelyen tartották meg az egyházközségi lap- és honlap szerkesztők, valamint az egyházmegyei sajtófelelősök országos találkozóját szeptember 25–27. között. A VIII. alkalommal megrendezett tanácskozáson plébániánk honlapjának és a Harang-Szó című lapnak a képviselőjében három fő vett részt.*

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) és a Szombathelyi Egyházmegye közös szervezésében megtartott rendezvénynek a Martineum Felnőttképző Akadémia adott otthont.



Az évente összehívott találkozó célja, hogy a lapszerkesztők szakmai továbbképzésen vegyenek részt, biztatást és segítséget kapjanak a munkájukhoz. Emellett beszámoljanak egymásnak a tevékenységükről, és tapasztalatot cseréljenek.

A péntek délután kezdődött találkozó Szardahelyi Csongor és Rochlitz Bernadett, a MAKÚSZ munkatársai köszöntötték az országot minden részéről és a határon túlról érkezett közel ötven résztvevőt.

Dr. Veres András megyéspüspök nyitó előadásában hangsúlyozta, hogy az egyháznak lételeme a kommunikáció, az adott kor kihívásainak megfelelő eszközzel. Az írásnak az egyház építését kell szolgálnia. Idézte a jézusi mondást, mely szerint

„az igazság szabaddá tesz titeket”. Ha az igazat akarjuk közölni, az nem is olyan nehéz, csak kitartás és bátorság kell hozzá. Biztatta a jelenlévőket, hogy tanuljanak egymástól, és legyenek nyitottak.

A püspök atya előadását követően Szikora József elnök és Gebauer Szabolcs főtítkárral bemutatta a katolikus újságírók szövetségének szervezetét és 2009. évi programját. Felhívták a figyelmünket munkaeszközünkre, a magyar nyelv helyes használatának fontosságára.

A *szombati* nap szentmisével kezdődött a Kálváriatemplomban, melyet a találkozónkon résztvevő három plébános atya közösen celebrálta.

Az első előadás a plébániai honlapok készítéséről szólt. A hallgatók közül többen bemutatták egyházközségük honlapját. Ezt mi is megtettük, és nagyon hasznos javaslatokat kaptunk az előadótól.

A délelőtt második részében négy műhely alakult: egyházi rendezvények fotózása, kreatív írás, anyanyelvi műhely és honlap szerkesztés. A kis csoportokban érdekes és tanulságos gyakorlati feladatokat kellett megoldanunk, amelyeket munkánk során hasznosítani tudunk.

A sűrű program miatt csak kevés időnk jutott a városnézésre. Megnéztük a hatalmas és gyönyörű Sarlós Boldogasszony Székesegyházat, valamint az Egyházmegyei Könyvtárat és Kincstárat.

Délután a hagyományos és a digitális nyomda közötti különbségről hallhattunk előadást, majd kiadvány szerkesztési ötleteket kaptunk.

Ezt követően Brenner József általános helynök testvéréről, Brenner Jánosról, vértanú haláláról és boldoggá avatásának megindításáról beszélt.

A következő előadó Aigner Géza plébános atya volt, aki az egyházmegye védőszentjéről, Szent Márton püspökről és az ő tiszteletéről szólt.

Vacsora után vidám este gyűltünk össze, melyben a jelenlévők tréfás történeteket, újságírói bakikat adtak elő. Közben karaoke-t énekeltünk.

A *vasárnapi* szentmisét követően a jelenlévő egyházmegyei sajtófelelősök mutatták be tevékenységüket, és beszéltek a munkájukról.

A következő előadást a Győri Egyházmegyeből érkezett Dékány Ferenc atya tartotta „Sajtó és környezetvédelem” címmel. Ismertette a püspöki kar környezetvédelmi körlevelét.

A záró fórumon megemlékeztünk a közelmúltban elhunyt Kormos Gyula atyáról, a MAKÚSZ Plébániai és kisközösségi lapok szekciójának vezetőjéről. Utódául Gróf Lajost, a Keresztény Élet korábbi főszerkesztőjét választottuk, a szekció titkárául pedig Rochlitz Bernadettet, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia sajtóreferensét.

Sajtóapostol társaim – Fekete Imre és Pap Imre – nevében is mondhatom, hogy nagyon hasznos, értékes és tartalmas találkozón vettünk részt.

*Túriné Nádudvari Mária*

## Hittanos tábor Mátraházán

2009-ben harmadik alkalommal szerveztük meg a tábort. A résztvevők száma minden évben valamelyest csökkent. Éreztük, hogy a táborozás sajnos anyagilag nagyon megterheli azokat a szülőket, akiknek nincs munkahelyük. Ezért próbálkoztunk gyűjtést rendezni; elfogadni adományt, vasgyűjtést hirdetni, és kérni a plébánia segítségét. A Máltai Szeretetszolgálat, valamint a Püspökség is támogatott bennünket. Így a táborozáson 21 gyermekkel és 9 felnőttel vettünk részt. A július 18-22-ig tartó időszakban lehetőség volt a viszonylagos kikapcsolódásra.

*Indulás a Szent József Plébániáról július 18-án, 6.30-kor.* Előtte Janes Zoltán plébános atyával egy imát mondtunk, akitől áldást is kaptunk.

*Jászberénybe érve a Nagyboldogasszony-templomba mentünk.* Itt a plébános atya röviden ismertette a templom történetét. Elmondta, hogy a jászok építették, és bizonyítván magyarságukat, a templomban Szent István és Szent László szobrai is elhelyezték. A torony felső részén nemcsak kereszt, hanem a magyar korona is fellelhető. Innen egy 700 évvel ezelőtt épített ferences templomba mentünk. A maga egyszerűségével nagyon bensőséges volt. Továbbinduláskor derült ki, hogy az egyik gyerek elveszítette a pénztárcáját a pénzzel együtt. Gyalog végigjártuk az utat, és hála Istennek meglett a tárca.



Innen *Mátraverebély-Szentkútra* érkeztünk, megebédeltünk, majd szentmisén vettünk részt. Az idő nagyon kedvező volt, így a környéken szét tudtunk nézni, felmentünk a remete barlangokhoz. Elindultunk *Mátraházára*. Miután megérkeztünk és elhelyezkedtünk, egy hatalmas vihar kerekedett. Vacsora és tisztálkodás után a takarodó következett, nagy nehezen. Mátraháza település egyébként nagyon kihalt. Mindenhol érződnek megszüntetések, bezárások nyomai.

*A ferences kápolna és környéke:* A kápolnát tervezte és építette 1942-ben Gadóczky Dezső építő mester. A templom bal oldalán, kívül

üvegmázás szobrokkal látható Szűz Mária hét örömeinek útja, amely 2000-ben készült. A templomot és a szálláshelyet körül fogja, mint egy kerengőként, a Naphimnusz Park. Kapuja, amely díszesen faragott, 2001-ben készült. Részletek a kapu két oldalán elhelyezett táblákról: „A Naphimnusz Assisi Szent Ferenc ajándéka a világnak. A teremtményekért ad hálát. Nyolcszáz év távlatából a természetvédelemnek nyújt eszmei támogatást. A Naphimnusz ó-olasz szövegét Sík Sándor fordította.” A Naphimnusz című verset 10 darab tűzzománc képen ábrázolják, alatta faragott szöveggel. A kijáratnál szintén egy díszes kapuval ellátott, „Isten áldja” felirat.



Vasárnap reggel kimondottan hideg volt.

Reggeli után csoportfoglalkozás, majd szentmise 10.30-kor. Egy ferences atya – Ágoston testvér – tartotta a misét. Szentbeszédében a megtervezett pihenésről prédikált. Mindenkinek beütemezett pihenés szükséges a regenerálódás miatt.

Mise után *Gyöngyösre* mentünk, ahol megebédeltünk, majd az ottani ferences templomot néztük meg. Itt a sekrestyés – aki ezt a feladatot főállásba tölti be, mellette hitoktató és templomi gondnok is – négy csoportra osztotta a gyerekeket, és feladatokat kaptak. A kérdések a templom történetével és Szent Ferencsel voltak kapcsolatosak. A templomban egy főhajó és egy bal oldali oldalhajó van. Itt öt kis oltár található. A jobb oldalon egy bemélyített részen van a Piéta. Itt szintén lehet misét tartani. A szentélyben látható Sárllós-Boldogasszony főoltár képe. A szentély 600 éve épült gótikus stílusban, a bejárat rész, amely leégett és újból épült, barokk stílusú.

A szálláshelyre utazás után a négy csoport ügyességi versenyen vett részt, majd szabadfoglalkozás volt. Vacsora után, nyolc órakor a templomban áhítat következett, ezután a gyerekek röviden bemutatták csapatuk névadójának életét, akik mind ferences szentek voltak

(Szent Ferenc, Szent Klára, Kapisztrán Szent János és Szent Antal). Ezek után énekeket tanultunk. Tíz óraker volt a takarodó.

Hétfőn reggeli után, kilenc óraker indultunk gyalogtúrázni. A cél Kékestető volt. Útközben a négy csoport rotáció alapján kétszer öt perces futballmérkőzést vívott. A Kékesre érve felmentünk a kilátótoronyba. Gyönyörködhattunk a táj szépségében, mivel tiszta volt a levegő.

A szálláshelyre egy óraker indultunk. Közben 35 darab ferences képet elrejtettünk az erdőben meghatározott szélességben és mélységben. A gyerekeknek ezeket kellett megkeresni. A győztes csoport ilyenkor plusz pontot kapott. Közben még beütemeztünk egy meccset is. Az ebéd három óraker volt.

Ebéd közben érkezett Pestszentimréről egy középiskolai hittanos csoport. Vezetőjük és lelki atyjuk Márton atya volt, aki a két tábornak szentmisét mutatott be, éltetve a két csoport találkozását. Ezután szabadfoglalkozás volt.

Mi felnőttek hideg élelmiszereket készítettünk elő, és az volt a négy gyerekcsoport feladata, hogy vacsorát alkosson ezekből. A műveket pontoztuk. Két első helyezett lett.

Lefekvés előtt párnacsata volt, hogy a gyerekek nyugodtan tudjanak aludni. Az éjszaka azért is nyugodtan telt, mivel egész nap igen sokat mentünk, közben fociztunk, játszottunk. Ez kellemesen kimerített mindenkit.

Kedden az ébresztő 7 óraker, reggeli, majd a 9.15-kor induló járatos busszal mentünk *Mártaszentimrére*. Innen a Kék túra útvonalon *Fallóskútra* gyalogoltunk. Itt egy remete testvér fogadott bennünket a templomban, ahol elénekeltük a „Boldogasszony anyánk” éneket, majd elmondtuk az Úr angyalát.

*A templom története:* 1947-ben egy házaspárnak Sarlós Boldogasszony napján megjelent a Szűzanya, aki egy bokros részre mutatva - ahol egy forrás is volt - kérte, hogy oda kápolnát építsenek. Az elkészült 3x2 méteres kápolnát 1990-ben úgy bővítették, hogy a kápolna bent maradt a templomban. A terv az volt, hogy bazilikává bővítik, de a pénzihiány... Egyébként a templom egész környékét igen ízlésesen kiépítették, úgy, hogy minden Isten szolgálatára álljon. Visszaindultunk szálláshelyünkre. Három óraker megebédeltünk, a csemege palacsinta volt. Utána készülődés az esti Ki mit tudra. Esetenként színvonalas, változatos műsort láthattunk.

Ezután egy rövid csendes imára bementünk a templomba, majd a nap vég- és csúcspontja a szalonnasütés volt. Takarodó 23 óraker.



Szerdán a reggeli, a csomagolás és egy nagy takarítás után került sor a csoportok négy nap munkájának kiértékelésére. A díjakat Bodorné Ternai Sára hitoktató adta át. Kedves meglepetés érte a diákokat kiszolgáló felnőtteket. Mindenki kapott egy-egy köszönő képeslapot a tábor résztvevőitől. Ez az a pillanat, amikor a felnőtt elfelejti a velük való problémáikat.

Tíz óraker indultunk a táborhelyről *Gyöngyösre*. Itt egy keskeny sávú, nosztalgia vonaton utaztunk, majd a buszunkra szállva *Jászárokszállásra* mentünk. Itt a cél a strand volt, megebédeltünk és utána fürdés. E sorok lejegyzetelője volt a ruházatok őrzője.

Délután 4 óraker indultunk Csongrádra, ahova szerencsésen megérkezve mindenkit várt a szerettei közül valaki.

Felföldi Miklós



### ***A papok védőszentje: Vianney Szent János***

Jean-Marie Vianney egyszerű földműves családban született 1786. május 8-án, egy Lyon melletti településen, Dardilly-ben. Édesanyja Isten szolgálatára nevelte, azonban a francia forradalom és család szegénysége miatt nem taníttathatták. Később, 19 éves korában sikerült iskolába kerülnie, de igen sokat kellett küzdenie a tanulással. Tanárai nem is találták alkalmasnak, ám a lyon-i érseki helynök úgy vélekedett: „Nemcsak tudós, hanem jámbor papokra is szüksége van az egyháznak”. Pappá 29 éves korában szentelték, előbb káplán lett, majd a püspök Ars plébánosává nevezte ki. A hitélet gyakorlásában elmaradott községet néhány év alatt teljesen megváltoztatta. Tanácsait szent tisztelettel fogadták és nagyra értékelték emberszeretetét, segítőkészségét.

Magányosan, kimerülten halt meg 1859. augusztus 4-én. Boldoggá avatta X. Pius pápa 1905-ben, majd XI. Pius pápa 1925. május 31-én a szentek sorába emelte, és a papok patrónusává nyilvánította 1929-ben. Szívét az Ars-i templom szentélyében őrzik.

### Cserkészek útján

Szeptember 26-án tizenhat fővel, Kupeczki László személyszállító vállalkozó autóbuszával indultunk útra, Váraljára. Az ottani lakosok, a környékbbeliek Cserépváralját csak Váraljának nevezik. Ez az út kettős feladatot töltött be.

Egyik: Az idei nyáron a cserkészek Dékány István vezetésével itt töltöttek 12 napot. Így, aki még nem járt erre, az is megismerkedhetett ezzel a nagyon szép településsel, akik pedig már voltak itt – ők vezették a csoportot –, nekik úgymond „nosztalgia út” volt.

Másik: Ezen a hétvégén tartották a „Szüreti vigasság” elnevezésű rendezvényt a Kemencés kertben, melyet szeretünk volna megnézni.

Ezzel a programmal a vidéki, hagyományos szüreteket, illetve a szüret utáni munkákat mutatták be élő valóságban. Közben kemencékben sütöttek – főztek. Az itt készült ételeket meg is lehetett vásárolni. Szilvalekvár főzési bemutatót is tartottak, a friss lekvárból pedig tésztákat sütöttek a vendégek részére.

Tizenegy óra felé érkeztünk a szálláshelyünkre. Innen mentünk a Kemencés kertbe. Ha nem tudná az ember, hogy itt a lakosok zöme turizusból él, azt hinné, hogy valami vendéglátásra készülnek. Hát arra is készültek, mivel a szüreti vigasság itt bonyolódott le a két napon.

Három óra felé ebédeltünk. Egyfogásos ebéd volt, tepsiben sült csülök Pékné módra, tepsistől feltálalva. A csülök mellé kacsacombok, hurka, kolbász és egyéb apró hús, bőségesen ellátva körettel, krumplival, hagymával, szőlővel. Itókának pedig az itt honos „Zengő” nevű szőlőből készült fehér bort kaptunk. Közben tíztagú rezesbanda érkezett a szomszéd faluból. Népviselőbe öltözött asszonyok énekeltek a szőlőmunkát végző dolgozóknak. Ugyanis az idelátogatók végezték a munkát, irányítás mellett. Miután leküzdöttük a bőséges ebédet, végig jártuk a települést. Azt láttuk, hogy a régi lakások zöme a hegy oldalába bevájt helyiségekből áll. Mivel a hegy anyaga tufa, így viszonylag könnyen faragható, véshető. Láttuk azt a barlanglakást is, ahonnan 1960-ban halt ki az itt lakó asszony. A házat eredeti formájában meghagyva tájházzá alakították ki, a puritán berendezés is megmaradt. Az új épületek szinte a hegy oldalához épülnek, és pincék sokaságát vésik egy-egy házhoz. Attól függően, hogy mennyi szőlővel és borral foglalkozik az ott lakó. Még ezen a délutánon elmentünk Dékány Istvánék társaságában egy rövid gyalogtúrára, megnéztük azt a rétet, ahol a nyáron voltak a cserkészekkel.

Hét óra felé elvittek bennünket Bogácsra, a pincesorra. Borkóstolás és élőzene hallgatása mellett beszélgettünk. A lakosok zöme itt is a turizusból él. Éjjel fél 10-kor indultunk vissza a szálláshelyünkre. A házban, ahol laktunk a régi építészet és a modern padlófűtés ötvöződött. Három-négy-öt ágyas szobákba szállásoltak el minket. A meleg, ami fogadott bennünket, nagyon kellemesen érintett mindenkit, hiszen itt már igen hűvös volt éjjel.

Szeptember 27. vasárnap. Svédasztalos reggeli volt, szilvalekvárt is feltálaltak. A bőséges reggeli után a település polgármestere – aki sofőrünk, Dávid Teofil öccse - a terepjárójával elvitt bennünket ötfős csoportonként a túránk helyszínére. Ezzel lerövidítve a hosszú utat, hogy a betervezett távot végig tudjuk járni. A kirándulás még így is kb. 4-5 óra hosszan tartott.

A gyalogtúra első állomása egy forrás volt, amit a nyáron a cserkészek rendbetettek, de sajnos az eső hiánya miatt alig csörgedezett.

Tovább haladva a réten át, mindenki ámulatára azt láttuk, hogy a krókuszok úgy virágoznak, mintha kora tavasz lenne. Eljutottunk a kövölgybe. Csodálatos sziklafalak között tettünk meg 600-700 métert oda-vissza, mellettünk igen mély szakadékok húzódtak. Innen a kőkapu útvonalon jutottunk el a kaptárkövek sokaságához. Tufából kialakult vulkáni képződmények, a legmagasabb 26 méter. Ez a „Nagy kúp”, lejjebb Csordás völgyben van a „Kis kúp” és a többi.

Tovább haladva láttuk a török kori kutat, amelynek mélysége 105 méter. Mellette egy 18. századi kápolna áll. Mindkettő magánterület, így nem lehetett bemenni.

Ezen a részen volt Coburg hercegnek a kastélya, amit az itteniek lebontottak, és 1964-ben a falujukban templomot építettek belőle. Hollóházán épült ugyanakkor egy hasonló templom. Visszafelé haladva elmentünk egy rom vár mellett, hasonló állapotú, mint Csongrádnál az ellésmonostori templom rom. A vár oldalában 25 m<sup>3</sup>-es tározók láthatók, 12 darab van belőlük, valamikor itt tárolták a gabonát.

Három óra felé eléggé lestrapálva megérkeztünk szálláshelyünkre. Tisztálkodás és átöltözés után bőséges gulyásleves és fánk várt bennünket ebédre, amelyet sofőrünk édesanyja szolgált fel.

Négy órakor indultunk, és szerencsésen hazaérkeztünk, tele a látnivalók adta élményekkel. A napokban tudtam meg, hogy Csongrádról már sok iskolás csoport volt itt kirándulni.

Felföldi Miklós

**Anyakönyvi hírek****Halottaink**

Szabó Imre

Kozma Katalin Erzsébet

Kallai Ábel

Bús Józsefné - Osvár Anna

Vincze Lászlóné - Huszár Klára

Bodor Illés

Bódis Jánosné - Misik Rozália

özv. Bálint Istvánné - Felföldi Erzsébet

Makai István

Ringhoffer Lászlóné - Kása Mária

Kása Lászlóné - Györi Rozália

özv. Varga Istvánné - Farkas Julianna

Oláh György

özv. Tóth István

Tar András József

özv. Horváth Józsefné - Kajtar Teréz

Gazsi Rókus

özv. Dudás Lajos

Kocsis Sándor József

Hevesi Istvánné - Palásti Rozália

Maszlag István

özv. Oláh Jánosné - Uhlarik Terézia

özv. Tari Ferencné - Kádár Matild

Busa János

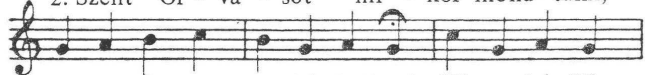
Kapás József

**Adj irgalmat, adj nyugalmat, Ó Atyánk a lelkeknek!****Október - a szentolvasó hónapja**

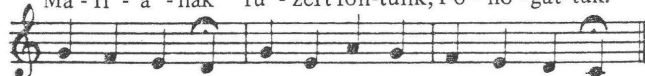
Templomunkban, mint a legtöbb katolikus templomban az októberi szentmisék előtt rózsafüzér imádkozást tartanak a hívek. Az ájtatosság záró éneke, a közismert és fülbemászó dallamú népi ének szövege a közeli Tömörkény községi feljegyzés alapján Sík Sándortól való.



1. Szent Ol - va - sót i - mád - koz - tunk,  
2. Szent Ol - va - sót mi - kor mond - tunk,



Má - ri - á - hoz fo - háskodtunk, Kér - ve kér - jük  
Má - ri - á - nak fű - zért fon - tunk, Fo - no - gat - tuk.



Szűz - a - nyán - kat, Fo - gad - ja el hű i - mán - kat.  
ko - szo - rún - kat, Ró - zsa - fű - zért Asszo - nyunknak.

3. Imádságunk koszorúzza 4. Szűz Mária, szívünkben vagy,  
Őt, aki a legszebb rózsza, Soha bennünk el ne hervadj!  
Égi bimbót hajtott nekünk: Nyíl ki bennünk, ég virága,  
Rajta nyílt ki üdvösségünk. Tégy méltóvá mennyországra.

**Bokrosi temető**

Temetőbe járva, síri csendbe lépve,  
ezt az áldott csendet senki meg ne törje!  
Olyan áhítattal kulcsoljuk a kezünk,  
imát mondunk értük, mert mindet ismerjük.

Itt már nyugalom van, megpihen a lélek,  
a megfáradt test is pihenőre térhet.  
Nincs már vizálykodás, itt véget ér minden,  
letette a terhét a halandó ember.

Emberi sorsban itt egyformák vagyunk,  
békében nyugszanak szegények, gazdagok.  
Mert a Jóisten így rendelte sorsunk:  
földi életünktől egyszer búcsút mondunk.

De sok fájó könnyet takarnak e hantok,  
ittén lezárulnak az emberi sorsok.  
Legyen mindig, aki emlékezik rájuk,  
haláluk után is legyen méltóságuk!

Emberi méltóság mindenkinek kijár,  
még a koldusnak is, pedig ő nem király.  
Zaklatott az élet, sok gonddal, búval jár,  
de egy életünk van, ha elvész, nincs tovább.

Ne irigyeld, aki aggastyán kort él meg,  
nem élt boldogságot, csak keserűséget.  
Elvesztette, akik körülötte éltek,  
magányos fa maradt egy kiszáradt réten.

Nincsen, akinek fájdalmát elmondja,  
aki ráncos arcát néha megsimítja.  
Magatehetetlen, úgy várja a sorsát,  
senki nem hallja meg az ő zokogását.

Csendes imaszóval várja a halált,  
kéri a Jóisten megváltó szavát.  
Egyszer feltámadunk, ezt írja a hitünk,  
ha ezt Isten mondja, bízva elhíhetjük.  
Eljő majd a feltámadás, szeretet és béke,  
örömmel zeng ajkunkról a hálát adó ének!

özv. Keller Mihályné

**Gárdonyi Géza:****Útra készülődés**

Miatyánk Isten, mindeneknek Atyja,  
kihez hajlunk, mint fű a Nap felé,  
az én szívem kétség nem szorongatja,  
midőn indulok végóráim felé.

A halál nekem nem fekete börtön,  
Nem fázlaló, nem is rút semmiképpen:  
Egy ajtó bezárul itt a földön,  
S egy ajtó kinyílik ott fenn az égen:  
Ez a halál!

### Szentek szobrai és keresztek

Folytatjuk sorozatunkat, egy csongrádi határban lévő szobrot mutatunk be, melyhez Dudás Lajos néhai helytörténész tanulmányát használtuk fel.

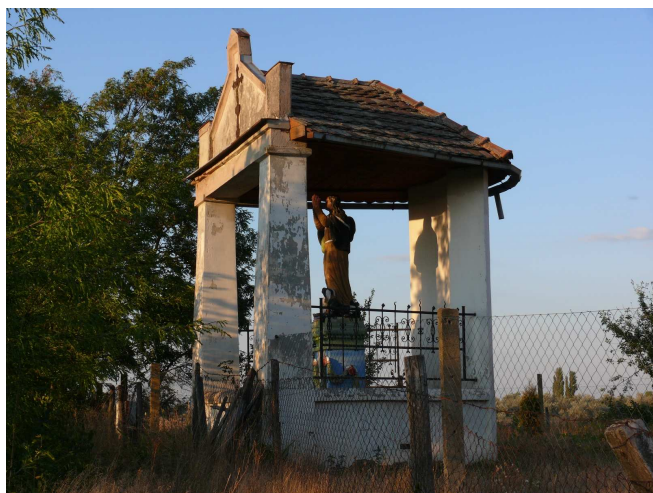
Az összeállítást és a fotókat Révész József készítette.

#### Szent Vendel szobra

A juhászok, pásztorok, jószágtartó gazdák védőszentje Szent Vendel. Csongrád környékén sok pásztor élt, a legelőkön sok juhot, szarvasmarhát legeltettek, télen-nyáron szabadban élő állatok mellett kemény volt az élet. A járványok ellen nehéz volt védekezni. Mindez a Vendel kultusz erősödését segítette.

„1821. május 25-én Szent Vendel szobra Csongrád közelében Olajos József mester által egy jó helyen felállítatott, ígérete szerint. Az összesereglett nép előtt Mátyus János plébános és vásárhelyi fő esperes által ünnepélyesen megáldatott.”

A szobor eredetileg a Vendel halmon állt, egy dűlővel keletebbre. A mai helyére az országút áthelyezésekor került, most a szegedi úton a várost elhagyva, egy kis halmon található.



A három oldalról nyitott építménynek elől két oszlopon és a hátsó falon nyugvó tetőzete van, ormfala csúcsos, mely felfelé mutat, rajta kovácsolt vaskereszt található.

Az összetett kezű, ég felé fohászkozó szoboralak oldalán pásztorarisznya, lábainál egy birka és egy kutya szobra látható. A talapzatot körülfogó hullámos füzérdísz ívének belsejében a következő felirat olvasható: „Isten dicsőségére emeltette a juhász és pásztorsereg 1820. Megújították 1874, 1947 a csongrádi hívek.” A füzérdísz alatt az építmény gondozójának a neve:

„Gondnok Szegedi Szabó Rókus, újította pásztor sereg kölcségén 1840-ben.”

A szobor környezete jelenleg elhanyagolt, suhákkal erősen benőtt állapotban van.

#### Rontói kereszt

Szeptember 13-án szentelte fel Salamon László esperes-plébános Felgyő-Csanytelek-Tömörkény közös - rontói - határrészében a régi helyére elkészített útszéli keresztet, melynek elhanyagolt állapotáról 2008 karácsonyi számában lapunk is beszámolt. ...a kereszt öt út keresztesződésében, mára már felszántott helyű kocsma szomszédságában szolgált. Az adatközlők szerint, a bűbajosok lakta kocsma az állatokra(?) rontást hozott, melyet a kereszt körüljárása oldott fel. Napjainkra már csak négy út maradt, egyet felszántottak. Itt nem találtam koszorút, de virágot sem. Ennek ellenére indokolt lenne a kereszt helyreállítása, mely nem is járna nagy költséggel. Az ilyen jellegű meglévő örökségünket is óvni, vigyázni kell, hogy az utánunk következő nemzedék ne csak pusztá szántóföldet találjon.

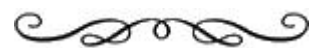


Feltehetően az 1920-as évek elején állított kereszt helyére Simmer Sándor csongrádi fafaragó akácából készítette el a 4,4 m magas, félköríves faragott keresztet, melynek szárán Krisztus görög jele a PX található, melyet Nap motívum fog körbe, közepén pedig a keresztről levett Jézust ábrázolja, akit a Szűzanya tart. A felirata hirdeti: Isten dicsőségére újra állította Bosánszki Mihály és családja 2009-ben.

### Szent Vendel napja

Az egyház rendtartása szerint a 7. századi ír királyfi emlékét üli meg október 20-án. A királyfi Rómába zarándokolt, ahol remetéskedett, majd egy birtokoshoz szegődött és annak a nyáját őrizte. Mindig arra vágyott, hogy remeteségben élhessen. A pusztai remeték kolduló élete során Isten meghallgatta kérését, és az angyalok segítségével a cellájához repítették. Itt viszont a nyáj számára nem volt ivóvíz. Vendel ekkor felfohászkodott, botját a földbe szúrta, s bővizű forrás fakadt. Gazdája éppen arra lovagolt, és számon kérte, miért hozta ilyen messzire a juhokat. Vendel megígérte, kellő időben otthon lesz. Amikor a gazda vágtaiban lovagolva hazaért, Vendelt már ott találta a jószágokkal. E csodák láttára a gazda belátta nem naplopás, munkakerülő élet a remeteség.

Azon a helyen temették el, ahol a cellája állt. Ez a hely zarándok helyé vált, ahol csodák történtek az ő közreműködése, kérése folytán. A legenda adott alapot arra, hogy a pásztorok védőszentjévé választották. Kultuszának nyomai hazánkban a 18. században bukkantak föl. Ettől az időtől kezdve találkozhatunk szobraival, képeivel, amelyek leggyakrabban pásztorként ábrázolják. Egy-egy marhavész után számos községben helyeztek el Vendel szobrot, rendszerint a falu végén, vagy a határ azon részén, amelyen az állatok a legelőre jártak. Szent Vendel napját ugyancsak számos községben fogadott ünnepnek tartották, körmenetben vonultak a szobrához, hogy a falut megvédje a dögvéztől. Göcsejben Szent Vendel napján nem fogták be a szarvasmarhákat, hogy kár ne essék bennük. Csornán, a Szent Vendel tiszteletére mondatott mise után a hazavitt szenteltvizet a jószág ivóvizébe öntötték, hogy a szent minden bajtól megóvja az állatokat. A jószágtartó gazdák, a pásztorok, elsősorban a juhászok védőszentjüként tisztelték. A Vendel-kultusz nyomait Nyugat - és Közép-Európában is megtaláljuk; ezek általában marhavész elleni védekezésre, az őszi beterelésre, a pásztorszegődtetésekre utalnak. Révész József



### Szent Vendel napjára

*Kész a szürettel a Vendel,  
s csend parolázik a Szenttel.*

*Telve a musttal a kád,  
illata méh-szerenád,  
bíbor az álma, ha libben,  
törköly alatt leve pittyen,  
pezdül az új szerelem,  
gyámja a bölcs türelem.*

### Hálaadás a megtermelt termésünkért

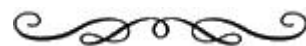


Augusztus utolsó vasárnapján ünnepi szentmisében köszöntük meg a Mennyei Atya jószágát, hogy ebben az esztendőben is megadta mindennapi kenyerünket. A hívek által az oltár elé helyezett kenyér és termények áldása után kértük Urunkat, hogy a földi táplálék testünknek erőt, az Élet kenyere lelkünknek üdvösséget adjon. A szentmise - melyet Salamon László esperes - plébános mutatott be - a Te Deum, majd a Himnusz éneklésével fejeződött be.



### Ferences napok a plébánián

Közösen rendezte meg július 31. és augusztus 2. között a hagyományteremtéssel elindított rendezvénysorozat programjait plébániánk és a Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület. A számos világi és lelki programú rendezvény fő eseménye a Porciunkula-i búcsúi szentmise és a templom előtt Szent Ferenc ereklyéjével megtartott körmenet volt, ami egyben a rendezvénysorozat zárását is jelentette.



### Milyen lehet a túlvilág?

Assisi Szent Ferencet egyszer elfogta a kíváncsiság, milyen lehet az örökkévalóság boldogsága, mellyel Isten azokat jutalmazza, akik Őt szeretik. S azt mondja egy szép legenda, hogy míg erről elmélkedett, megjelent neki egy angyal, kinek hegedű volt a kezében. A hegedűt az arcához emelte az angyal, s vonójával csendesen, lassan végighúzott rajta. S erre a hegedűből előtörték az örökkévalóságnak, Isten örök szeretetének lélekbe markoló, csengő melódiái. Vajon milyen hang, milyen melódia lehetett az? Megtudjuk abból, amit maga Szent Ferenc mondott. Ha az angyal még egyszer végighúzta volna vonóját a hegedűn, halandó testem nem bírta volna ki a lélek örvendezését.

*Forrás: Árkossy Lehel*

## Anyakönyvi hírek

### Keresztelés

Július 19.

Székely Márk Levente  
Ördög Levente

Augusztus 9.



Maszlág Dorina



Németh Tamás János



Juhász Pál Krisztofer



Nagypál Mihály és Nagypál Mira

Bokros, Szent László-templom

Augusztus 16. - György Vivien Magdolna

Augusztus 30. - Grósz Fanni

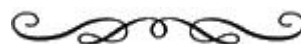
Szeptember 20.



Mizere Bercel

Július 25-én házasságot kötött templomunkban:

Szeles Péter és Bujáki Zsuzsanna



### Kedves Hívek! Tisztelt Olvasóink!

Kérjük Önöket, hogy a kisgyermeket keresztelésre a tervezett időpont előtt legalább két hónappal korábban jelentsék be a plébánia hivatalba. Keresztelésre csak felkészítés és oktatás után kerülhet sor, melyet a Nagyboldogasszony Plébánián tartanak, míg a kereszteléseket a Szent József-templomban a hónap harmadik vasárnapján a szentmisében. Várjuk azoknak a személyeknek, fiataloknak a jelentkezését is, akik nincsenek megkeresztelve, vagy megkereszteltek ugyan, de hosszabb ideje nincs kapcsolatuk az egyházzal.



## Beszélgetős imaalkalmak szülőknek



Rajzolta: Tóth Viktória és Tóth Péter

A szülőkkel beszélgetve tapasztaltuk, hogy egyesekben igen nagy az érdeklődés a Biblia iránt, vagy kérdéseik vannak a hittel és az imádsággal kapcsolatban. Ezért gondoltuk, hogy meghívjuk a szülőket is arra az imaalkalomra, amit kéthetente tartunk a plébánián.

Október 8-án volt az első ilyen meghirdetett összejövetel. Azt hiszem, elégedettek lehetünk mindannyian, hiszen nagyon bensőséges hangulatban telt. Ezúttal Istenről, mint Atyáról beszélgettünk. Szerettük volna a bibliai helyek segítségével elmélyíteni, illetve egy kicsit felfoghatóbbá tenni azt, hogy Teremtőnk apai szeretettel oltalmaz és gondoskodik rólunk, hogy nekünk, ennek tudatában kell határtalan bizalommal Felé fordulni, és hinni jóságában. A beszélgetés végén mindenki elmondhatta, számára mit jelent az, hogy mi ennek a végtelenül szerető Atyának a képmásai vagyunk. Ez a megosztás nagyon érdekes volt. Mindenki gondolata gazdagított bennünket, és megerősített abban, hogy bár különbözünk egymástól, és ebből kifolyólag más és más érzékenységgel fogjuk fel a Felfoghatatlant, mégis egyek vagyunk az Ő szeretetében, és az igaz testvérséget csak így tudjuk megélni. Igazán hálásak voltunk azoknak az édesanyáknak, édesapáknak, nagymamáknak, akik eljöttek és megosztották velünk isten-tapasztalatukat.

Továbbra is várunk mindenkit, akinek kérdése van, vagy csak megnyugvást keres az imádságban.

Bodorné Ternai Sára

## Bátran jöjj közénk!

Várjuk azon hittanos gyerekek jelentkezését, akik felkészítés után részt vennének az oltárszolgálatban, mint ministránsok. Jelentkezés a hitoktatónál, vagy a szentmise után a sekrestyénél, Éva néninél.

## Szüretes nap

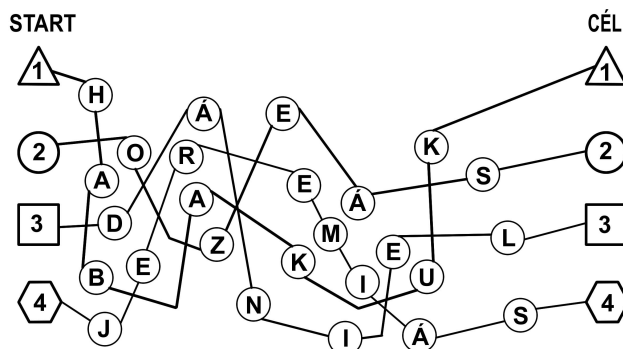
Október 10-én közel ötven gyermek részvételével rendeztük meg a hagyományos szüreti napunkat a Piroskavárosi plébánián. Miután meghallgattuk plébánosunk László atya tanítását a templomban, öt-hatfős csapatokat alkotva, különböző feladatokat oldottak meg a hittanos gyerekek. A verseny után lehetőség volt különféle fonási praktikák elsajátítására és lehetett igekártyákat is készíteni. Ezt követően megismerkedhettek a résztvevők a kürtöskalácssütés és a must készítés technikájával, fortélyaival.



Ez a rendezvény is jó hangulatban telt, köszönhetően azoknak is, akik segítségükkel hozzájárultak a lebonyolításhoz.

Pap Imre

## Rejtvény - gyerekeknek



Ha végig járod a vonalak útját, négy próféta nevét kapod meg. A megfejtéseket adjátok le a szentmisék után, vagy a hittanórákon Sára néninek. Akik megfejtik az októberi, majd a decemberi *Harang-Szó* rejtvényeit, azok között ajándékokat sorsolunk ki.

Pap Imre

## Gyerekek!

Várunk töletek is írásokat, rajzokat, melyeket lapunk karácsonyi számában induló gyerekeknek szóló oldalon fogunk megjelentetni.

## Nagymarosi Ifjúsági Találkozó

A ferences rend alapításának 800. évfordulója alkalmából a magyar katolikus fiatalok találkozójának október 3-án a ferencesek voltak a házigazdái. Előadást tartott, elmélkedést vezetett többek között Barsi Balázs, Dobszay Benedek és Berhidai Piusz ferencesek, az ünnepi szentmise főcelebránsa Magyar Gergely tartományfőnök volt.

Cibian Miklós káplán úr társaságában volt szerencsém részt venni a Nagymarosi Ifjúsági Találkozón. Ez egy olyan megmozdulás, ahol főként fiatalok, előadásokat hallgatnak, kiscsoportos beszélgetéseken vesznek részt, elgondolkodhatnak csendben, Szentségimádás mellett lehetőségük van szentgyónásra is.

Az idei őszi találkozót a ferences atyák szervezték, ebből kifolyólag a téma is Szent Ferencről, a rendjéről, az életfelfogásáról és arról szólt, hogy mindez hogyan segíthet a fiatalok életében, boldogulásában, üdvözülésében.

Jómagam a káplán úr csapatához csatlakoztam, így még a pénteki napon megérkezhettem a helyszínre, ahol részt vettünk egy „bemelegítő” szentmisén és Szentségimádáson, majd ezután elfoglaltuk szállásunkat egy hangulatos falusi házban ott a helyszínen.

Másnap a falu, mintha megmozdult volna. Mindenféle gyerekarcok, fiatalok kacagása, papok, szerzetesek és apácák tömegei sétálgattak. Mindenkit ugyanaz a vágy hajtott oda, de különböző kérdésekkel érkeztek. Ténylegesen egy nagy találkozó volt, ahol többek ismerősként köszönthették egymást, voltak, akik ott ismerkedtek meg egymással és szoros barátságot kötöttek, de voltak olyanok is, akik régen nem látott ismerősökre bukkantak a tömegben és régi, elfeledett kapcsolatokat izzítottak fel. Mindez a szeretet és a barátság kötelékében. Nem voltak idegenek, csak testvérek.

Reggel kilenckor egy közös reggeli imával köszöntöttük egymást és az Urat a ferences szerzetesek és a másodrendi szerzetesnővérek segédletével, majd ezután ott helyben a plébánia udvarán meghallgattunk egy igen kiváló előadást, amit Barsi Balázs OFM atya tartott Szent Ferencről, a szerzetesek életéről, az imádkozásról. Ezek után választani lehetett többféle fakultatív programok közül. Én Kerényi Lajos piarista atya *Keresők* című előadását hallgattam meg. Beszélt az élet talán egyik legfontosabb problémájáról, a halál kérdésköréről. A tanár úr az egyik legfontosabb feladatának érzi, természetesen a tanítás mellett, hogy a kórházakat látogassa és beszélgesse a betegekkel, haldoklókkal.

Tapasztalatai alapján elmondta, hogy rengeteget számít egy utolsó beszélgetés, hogy a beteget, haldoklót valaki meghallgassa és ez alapján azt ajánlotta, hogy ne csak a már távozni készülő embertársainkkal, felebarátainkkal tegyük ezt meg, hanem a többi csüggedt, megfáradt barátunkkal is, akiknek megértésre, meghallgatásra van szükségük. Mint mondta, nem olyan nagydolog az, csak végig kell hallgatni a másikat, odafigyelni rá és elfogadni.

A tartalmas délelőtt után elfogyasztottuk az ebédünket, és délután részt vettünk egy szentmisén, ahol közel húsz pap celebrált. A mise volt az utolsó mozzanata az eseménynek, ezután következett a tömeges hazavonulás, mindenki egyazon vonattal igyekezett eljutni a fővárosba, de ez már egy másik történet.

Összefoglalva nagyon élveztem a szombatot, a hétvégét, örültem, hogy ott lehettem. Nem volt még lehetőségem korábban részt venni ilyesfajta eseményen, habár a cserkészlet is ifjúsági mozgalom, annak egészen más hangulata van.

Kőrös Ákos



## Együtt a békéért

A csongrádi székhelyű Béri Balogh Ádám Honvéd Klub elnökének köszöntőjével vette kezdetét az a rendezvény, melyet szeptember 20-án tartott a klub a Béke Világnapja alkalmából.



A nagygyűlésnek helyet adó Polgármesteri Hivatal előtti téren *Salamon László esperes-plébános* ünnepi beszédében kitért az egyén, a család, az ország a Föld békéje fontosságára, aminek alapja, hogy békében éljünk önmagunkkal és a világgal. Az ünnepi eseményen az általános iskolások zenés-irodalmi műsora mellett közreműködött a Nagyboldogasszony-templom énekkara is.

A második alkalommal tartott nagygyűlés résztvevői megkoszorúzták Szent István szobrát, majd az ünnepség a Szózat hangjait követően a déli harangszóval zárult.

## Hogyan készül a Harang-Szó?

A szombathelyi lapszerkesztők találkozásán Kopcsay Ágnes előadásában megismerhettük a budapesti Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia lapjának, a Budai Kapucinus készítésének műhelytitkait. Örömteli megleléssel számolok be róla, hogy házunk táján is hasonló gördülékenységgel mennek a dolgok...

A történet szereplői a lap munkatársai, köztük a szerkesztők - A, B, C és D -, akik a szokásos előkészületek, szervezések, váratlan helyzetek, remek ötletek, és az utolsó pillanatokig várt és meg nem kapott írások, feszültségek, viták és éjszakázások után - eddig - mindig elkészítették a saját magunk által megszabott határidőre az újságot. Persze minden szám másképpen készül, és sokban függ attól is, hogy a szerkesztők más irányú elfoglaltságai éppen hogyan alakulnak, aminek kifejtésében A jár az élen, elsősorban a családjában betöltött szerepét hangoztatva. A szerkesztők unalomig ismerik egymás szövegeit, előre tudják, mégis elkövetik ugyanazokat a hibákat. Nézzük hát, mik is a több éve minden alkalommal visszatérő műhelytitkok.

Megjelenik a lap legfrissebb száma. Két-három héttel később B gyenge kísérletet tesz rá, hogy a szereplőket rábírja: beszéljenek a következő számról. Kifejti, hogy esetleg hosszabb távú terveket is lehetne készíteni, amiről C elismerően szól, D hangsúlyozza, talán akkor nem mindig az utolsó pillanatban készülnénk el. Nincs nagy sikere. A és C együtt: „Hagyd már, most lett kész az előző! Pihenjél egy kicsit, rengeteg időnk van még!” Eltelik két-három hét. Az előzőhöz kísértetiesen hasonló párbeszéd hangzanak el, de azért már megindul lassan a munka. Témák összegyűjtése, lehetséges szerzők megkeresése, feladatok kiosztása. Az ötletekben A bővelkedik legjobban. Újabb egy hét, ezalatt C megpróbálja teljesíteni a rá kiosztottakat, hogy legalább ő elkészüljön-, a vállalt írások nem érkeznek.

B: „Akarjuk, hogy legyen újság, vagy sem?” Elmarasztal, de egyben kér is, annyira jó ötleteitek vannak, és ha nekiálltok olyan jókat tudtok írni!

A és C - többnyire - igazat adnak neki, és mindent megígérnek, de nem nagyon történik semmi.

Utolsó hét. B a feladás határán, nem baj, ha nem lesz újság időben, hát nem lesz, úgysem hiányzik senkinek, a határidőket magunknak szabtuk, - amit C is előszeretettel emleget-, majd lesz később. És megtörténik a csoda. Mindenki elküldi a megígért írását, összeáll a laptükör. D nekiáll a technikai szerkesztésnek. Kibírhatatlan alaposságával B hozzákezd a kéziratok nyír-

bálásához, megírja a szerkesztőségi anyagokat. A-nak ugyan még most is vannak új meg új ötletei, telefonon többször közli is B-vel, hogy már számtalan anyaga kész van a fejében - csak rögzíteni kellene. „Tudod, majd ha már nem kell annyi időt a családomra fordítani, ...nyugdíjas leszek...”, azért ő is elkészül a megígért anyagával. Utolsó két nap. D már nem is meri mondani, „látod, ha hamarabb elkezdtük volna, nem kellene éjszakázni.” Az első változat összeállítása után megváltoztatjuk a cikkek sorrendjét és rájövünk, hogy fontos dolgokat felejtettünk el. Közben, minden fogadkozás ellenére, késhegyig menő viták apróságokon. Jobboldalt legyen a kép vagy baloldalt, nem túl sok a húsz oldal? Most már mindegy, készen van. B intézi a sokszorosítást. Megkönnyebbülés.

Kitesszük az újságokat a templomba, megkezdődik a terjesztésük, és meglelégedetten hátradőlünk. Titokban nagyon tetszik a végeredmény, bár látjuk a hiányosságokat, várjuk a visszajelzéseket, aminek érdekében még *sajtólibákat* is ejtünk. Örülünk a dicséretnek, igyekszünk megfogadni a tanácsokat, elfogadjuk a kritikát. Jóban vagyunk egymással, vitának köztünk egyelőre nyoma sincs. Eltelik néhány nap. B, bár megfogadta, hogy nem kezdeményez, nem bírja ki, gyenge kísérletet tesz rá, hogy szerkesztőtársait rábírja beszéljenek a következő számról. Nincs nagy sikere. A és C együtt: „Hagyd már, most lett kész az előző! Pihenjél egy kicsit, rengeteg időnk van még!” *Fekete Imre*



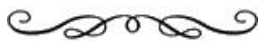
## Bizony nem könnyű

A papi hivatás egyike azon pályáknak, amelyeket szinte lehetetlen mindenki meglelégedésére betölteni, igazolására álljon itt néhány példa:

- ha a prédikáció néhány perccel hosszabb a megszokottnál, azt mondják, ezen el lehet aludni;
- ha rövidebb – hová rohan;
- ha felemeli a hangját – miért kiabál;
- ha nem emeli fel – egy szavát sem értjük;
- ha elutazik – mindig úton van;
- ha nem utazik – nincs érdeklődési köre;
- ha családot látogat – soha sincs otthon;
- ha a plébániáján van – nem látogatja a híveit;
- ha a pénzügyekről beszél – túl anyagiás;
- ha nem – senki sem tudja, mi a helyzet;
- ha fiatal – nincs elég tapasztalata;
- ha öreg – nyugdíjba kellene már mennie;
- ha meghal – pótolhatatlan.

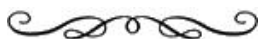
Bizony, nem könnyű a papi szolgálat!

**CSFHE elnöke: Salamon László esperes-plébános**  
 Augusztus elsejével Nagyszénásra plébánossá kinevezett Janes Zoltán, az egyesület korábbi elnöke augusztus 31. napjával lemondott elnöki tisztségéről, - mint fogalmazott a jelenlegi körülménye jelentősen megnehezítené, szinte lehetetlenné tenné, hogy az elnöki feladatait lelkiismeretesen, alapszabályszerűen lássa el,- amit a szeptember elsején megtartott közgyűlés elfogadott, majd megválasztotta új elnökét.



### Hittan órák – felnőtteknek

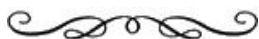
Szeptemberben újból elkezdődött a felnőtteknek szóló hittan óra. Most is hétfő este a mise után tartjuk. A Bibliából, a Zsoltárok könyvére esett a választás. Még nagyon az elején tartunk, de Cibian Miklós atya felkeltette az érdeklődésünket e témára. Jó beszélgetések kezdenek kialakulni, a résztvevők létszáma is növekszik. De még mindig várjuk azokat, akiket érdekel a Bibliának ez a része és a hozzákapcsolódó más témák. *Magyar Józsefné*



### Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.30 - 11.30 óra.



### Szentmisék kezdetének időpontjai a csongrádi plébániák templomaiban

#### Szent József-templom:

hétfő – szombat: 17.00, vasárnap: 09.30 óra.

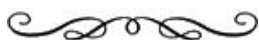
#### Nagyboldogasszony-templom:

hétfő – szerda: 07.00, csütörtök – szombat: 18.00 óra,  
 vasárnap: 08.00, 10.00 és 18.00 óra.

**Bokros Szent László-templom:** vasárnap: 08.00 óra.

**Felgyő Szent István-templom:** vasárnap: 11.00 óra.

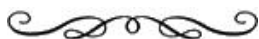
A Szent Rókus-templomban a felújítási munkálatok miatt előreláthatólag 2010. év végéig nem lesznek szentmisék.



### Plébániai lapok szerkesztői Szegeden

Bartucz Katalin médiareferens találkozóra hívta össze egyházmegyénk plébániai lapszerkesztőit.

A szegedi Püspöki Székházban október 8-án megtartott összejövetelen a csongrádi plébániák képviselőiben négyen vettünk részt. A megjelenteknek Juhász Gyula, a tápéi egyházközség lapjának szerkesztője tartott képes élménybeszámolót a Szombathelyen megrendezett plébániai lapszerkesztők tanácskozásáról. *Tnm*



Látogasson el plébániánk honlapjára a [www.kistemplom-csongrad.hu](http://www.kistemplom-csongrad.hu) oldalra.

### Szentmisében emlékeztünk...

...október 11-én Szedlacsek István apát-plébánosra halálának 65. évfordulója alkalmából, aki Csongrádon 1919-ben a Nagyboldogasszony Plébánia plébánosaként kezdte meg áldásos tevékenységét. 1923-ban vette kézbe a gróf Károlyi Sándor és neje alapítványának ügyét, amely itt a Piroskavárosban rendelkezett egy apácák által vezetett leányiskola és öregek szociális otthona létrehozásáról. Ugyanakkor a váci püspök célul tűzte ki a népes plébániák felosztását, ami templomok építésével járt. Nagy buzgósággal és rátermettséggel felvállalta a nem mindennapi feladatot. Személyes kapcsolatait is felhasználta az eljárások ügyeiben, mind az iskola, templom, kolostor építés érdekében-, így épült fel a templomunk, aminek felszentelése 1930-ban történt. Vallotta, hogy a templom működésének feltétele a „saját” pap. Szedlacsek István a Szent Ferenc Rendjének szerzeteseit látta legalkalmasabbnak Piroskaváros népének lelki szolgálatára. Az itt megfordult ferences atyák a lelki, kulturális és sportéletben maradandó, máig ható értéket hagytak maguk után. Az apátúr a nagy mű befejezése után is tovább szolgálta Piroskavárost a zárdaiskola igazgatójaként. 1944. október 8-án a háború frontja elől Pestújhelyre, a helyi plébánoshoz menekült. A közben szerzett betegségébe október 11-én, 68 éves korában belehalt. *Révész József*



### Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.



### Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma Karácsony ünnepére jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait december 10-ig juttassák el a szerkesztők részére, vagy adják le a plébánia hivatalba.

## HARANG-SZÓ

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente négy alkalommal, 450 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános

Szerkesztők: Bodorné Ternai Sára,  
 Fekete Imre, Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4. sz.

Tel./fax: 63/483-063

[www.kistemplom-csongrad.hu](http://www.kistemplom-csongrad.hu)

E-mail: [stjzozsefplebania@csongrad.hu](mailto:stjzozsefplebania@csongrad.hu)

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Szentes